

om håll af din lilla mamma.

Stulle d. 18/III 1901.

Är det min älskade son, min "älskade", som låter en sådan stämning få maktt över sig?!

Genast, på lördagskvällen, sedan jag ett par gånger genomläst ditt epistel, (jag skulle vilja säga omedvetna epistler) - sätte jag mig ner att besvara den, skref också ihop hela fyra sidor, men snart jag kände mig starkt förestad att afsända den för att visa dig "det första intrycket" af ditt bref, har jag dock motviljat denna förestelse, rifvit sönder mitt opus, och sätte mig ner denna gång med full försats att vara din "moder" - ända ut i finger-spetsarna!

Min kära, stackars gosse! - Du har mycket mera kvar af "personligheten" än jag trodde vara för-

Skulle det vara hennes rimsliga förlägenhet? - "Älskade" - "de oöfvervundna" - "du har varit mig förmodligen mycket nyttigt"

hållandet; den har nu spelat dig
ett fullt spott, - som den vanligtvis
alltid gör när den får öfvertaget -
och kommit ditt klara, skarpa för-
nuft att förvirras, där det annars
ovärbodligen skulle se klart ut.

Du säger dig hafva förlorat tron på
teosofernas "kärlek och trofasthet gent-
emot den heliga saken de säga sig tro
på och för hvilken de vilja arbeta."

Ja, Pekka, häri kan du tiu en viss
grad hafva rätt; det måste blifva
annorlunda med det teosofiska
arbetet hos oss; vi måste - ha ut öf-
er efter hastig förmåga, söka draga
sitt "strå till stacken"; men därvid
får ingen söka de plikter han har
gent emot dem som äro beroende
af honom, eller som han står i beroende
till; endast ^{på} den som är fullkomligt

Pekka, skall du nu minne mig på den lilla mannan? -
När du talar minde om Sverige, efter hvad han nu sagt dig, eller

hvän med att jag minn till gosse för att du gjorde dig så mycket lätt
att minn till gosse för att du gjorde dig så mycket lätt
att minn till gosse för att du gjorde dig så mycket lätt

- räkning, att du anser dig vara särad
därför att de "motiverna sin önskan att
hålla dig här till hjälp med att de
ledsamt nog ej hålla tid att exa
teorifiera de krafter och det arbete
som fordras" - och ej istället säger
dig, att "du är den enda människa
på jordens rund" som i detta nu kan
hjälpa, där hjälp oöverbörigen kräves.
Betänka, nu skall det visa sig, om
"lilla människans" kärlek är dig något
värd, ty hvad jag kommer att säga
dig, kan slita "bandet" - om det
icke är af guldets slag -

Tro du verkligen, att det är
därför att de "kan fås" för 1,000 kronor,
då Tiander skulle fordra tredubbla
summan - som de önska binda dig
vid arbetet här? -

Och skulle du äfven hypa en dylik

innehållsformerna af "kobergs sparbank" etc. Slavens klädning & Exploatering. —
Det mig ha sina något om "kobergs sparbank" om alla som tyga ick på denna kon. bank etc.

Tauke, — — hade du därför rätt, att
läsa den orsakens skull neka den
hjälps du kunde gifva? — —

Kommer du ihåg hvad Herren Krishna
säger i B. G. XVIII, Kap. 31 v.: "That by
which one understandeth away Dharma
and Adharma, and also what ought
to be done and what ought not to
be done, That Buddhi, a Pärthia, is
râjasic." — — — —

"Sampfundet" kan icke aflösa en
arbetare med 3 à 4 tusen kronor! —
Dessa "levande människor" kunna
icke skapa ihop en så stor sum-
ma, de äro för få därtill, och från
de "icke-levande" — såväl i Tyskland
som Sverige får man knappast en
årsafgiften; när de i höstas kräfordes
på densamma, var det många som
— utgingo ur sektionen! — —

Tror du, min kära, stackars gosse,
att du kan "lära genom ditt lif
och dina skrifter" — om du böjer
med att draga dig ifrån — dina
plikter?! — Det är din plikt, att
hjälpa på det så och på den
plats där du hast behöves! —

icke vågar jag afgöra om det är
Eiiland eller Överige som bäst behöves
dig; jag vågar endast säga hvad
jag tror, och det har jag sagt
dig, min älskade gosse! — — —

Må den Mästare du tjänar hjälpa
och stypa dina steg! — Må den
kärlek, som aldrig slacknar, lysa
och värma dig hvarhålet du vandrar
i denna illusoriska värld! —

Du har mycket kärlek, min
Pekka, men ingen mänsklig
varelse har så mycket, att han

Jag är säker på, att du gör hvad du vill för att hjälpa henne, om hon
skulle behöva det. Hennes namn är tilli Elmgren och hon är tjänstlös

icke behöfver ännu mycket mera!
Du tycker att denna värld är så
fattig på kärlek. Ja, det är den,
gossen min, därför får vi lof, att
ge den så mycket vi någonsin kunna.

Jag hyper en hjärtligt medlidande
med din stäckars vän och lärjunge,
som tror dig vara en lögnare; det
är bra mycket mera synd om
honon, än om dig, min Pekka!

Jag sade Einar igår, att du var
dyster och behöfde ett uppmuntrande
ord; han gick genast in i sitt
rum, och efter någon timme kom
han ut med hosföljande försjofade
bref, och sade: "nu har jag skajat
upp" honom!"

Måne jag gör orätt, när jag nu

gaf honom ord sig en kort tid dig, som han skulle. Ingeger sig af
om hon kunde att hon kommit på en plats där hon icke kunde vara.

en - badega! - Det gjorde mig gransläst om flickan, och jag

gaf henne med sig at port til dig, som hun skulle begynde sig af
om hun skulde at hun kommit på en plads då hun ikke kunde vara.

Jag är säker på att du gör hvad ^{du} kan för att hjälpa henne, om hon
skulle behöfva det. Hennes namn är Lilli Elmgren och hon är i tjänst hos

innehafvarinnan af "bodega española" fr. Manu Padung & Esplanady. —
Låt mig få höra något om fliskan, om de kan säga något på leura bon vardet.
Hon är en fullkomligt; hvar, 12 år! —

Jack minn bästa gosse. In̄ ā du gjorde dig så mycket, leta
svår med ān äro. minn lilla alstyckliga epissas! Det är ganska läjligt.

att veta sig hafva skrifvit det som står i den spalten i Tidningen
"Nusi Aika" och ändå icke kunna läsa det. —

Pekka, skall du nu minne vedgas på din lilla manneva ²
Skall du tycka mindre om henne, efter hvad hon nu kast dig, eller

du skall skryta hennes
rader hon skint sig trungel skrifva mer? - Ah, du kau inte upplora
skall skryta hennes nummerliga pärlor till sin "aldste" i de abarmhertiga

atū hāils af diu

lella manna

håller, handen; di mycket för du dante
den är till "gulle. Mor från Jävre var 4!
atta, att